

Fedek

<"xml encoding="UTF-8?">

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Kesin zahiri (kayıtsız ve şartsız zahirini) kayıtlandırabileceğini kabul edersek ve aynı şekilde peygamberin “Biz peygamberler miras bırakmayız” söylediği ispatlanacak, genel anlamı da istisna kabul etmeyerek olduğu ispatlanırsa yine de Ebu Bekir Peygamberin geride bıraktığı şeylerden bazılarını (Örneğin Fedek) Hz. Fatıma’ya verebilirdi. Bu halifenin hakkıydı ve hiç kimsenin itiraz hakkı yoktu. Zira Müslümanların halifesine neyi isterse bağışlaması caizdir.

Örneğin Ebu Bekir peygamberin geriye bıraktığı şeylerden bazılarını Zübeyr b. Avvam ve Muhammed b. Müslime ve diğerlerine bağışladı. Buna ilave olarak Ebu Bekir’in Hz. Fatıma’dan geri aldığı Fedek’i çok geçmeden üçüncü halife

Osman Mervan’a tımar olarak bağışladı. İbn-i Ebil Hadid geçmişteki Ehl-i Sünnetin alimlerinin bazılarının içeriği birinci ve ikinci halifeyi azarlayan, ve o ikisinin peygamberin kızına davranış .şekillerinden nasıl şaşkınlığı kapıldıklarını belirten sözler nakletmiştir

Bu Sünni aliminin sonları şöyledir: “Bırakın dini yönleri de onların hilafet makamı bile Hz. Fatıma’ya bu şekilde davranmalarına mani olmalıydı.” İbn-i Ebil Hadid bu cümlelerin hemen peşi sıra şöyle söylüyor: “Bu cevaben olmayan bir sözdür!” Yazar: Biz onların hilafet kerametleri ile ilgilenmiyoruz.

Konuyu bir mahkememin gereksimleri açısından göz önüne alıyor ve şöyle diyoruz: Şer’i ölçüler (bu ölçüler peygamberin kızının Fedek meselesinde hakim olduğunu ispatlamaktadır.) kamil ve .çeşitlidir

Bu durum insaflı akıl sahiplerinden saklı değildir. Halife ve o günün hakiminin, bu davada iddia sahibinin mukaddeslik açısından İmran kızı Meryem ile aynı değerde ve hatta ondan da değerli olduğunu, o, Meryem, Hatice ve Asiye’nin (Firavunun hanımı) cennet kadınlarının efendileri olduklarını, o ve diğer üç kadının dünya kadınlarını en faziletli oldukların ve peygamberin ona :hitaben

Ey Fatıma! Tüm mümin kadınlar veya ümmetimin kadınlarının efendisi olmaya razı değil misin?” dediğini bilmesi yeterliydi. Halife bunların tümünü bilmekteydi. Bütün bunlar sahih rivayetler ve

.açık nasslarla oldukça fazla bir şekilde nakledilmiştir

Örneği İbn-i Abdülbirr Hz. Fatıma'nın şerh-i halinde El-İstiab adlı kitabında ve daha bir çokları diğer kaynaklarında peygamberin Hz. Fatıma'nın ziyaretine gider hal-hatır sorduğunu nakletmişlerdir. Hz. Fatıma (s.a) cevaben: Acılar beni rahatsız ediyor ve genellikle yiyecek bir şeyim olmadığından rahatsız oluyorum dedi. Resulullah (s.a.a): Kızcağızım! Dünya kadınlarının veya ümmetimdeki kadınların efendisi olmaya razı değil misin diye buyurdu. Hz. Fatıma (s.a): Babacığım! İmran kızı Meryem dünya kadınlarının efendisi değİ İmydi? dedi. Hz. Resulullah :((s.a.a

O kendi asrındaki kadınların efendisiydi. Sende kendi asrının kadınlarının efendisisin. Şunu bil ki Allah'a yeminler olsun ki ben seni dünya ve ahrette efendi olan birisine nikahladım. Hz. Fatıma (s.a) Hz. Meryem'den daha faziletli olduğu konusu Ehl-i Beyt imamları, onların dostları ve diğerlerinin yanında kesin olan mevzulardandır. Birçok ehli sünnet araştırmacıları onu tüm dünya kadınlarından hatta

Hz. Meryem'den bile faziletli bilmişlerdir. Örneğin; Sebki, Suyuti, El-Bedr, Zerkeşi, Mukrizi, İbn-i Ebu Davud ve Menavi Allame Behbahani Hz. Fatıma'nın faziletleri Eş-Şerefül Muebbbed adlı eserinde bu şahsiyetlerden nakletmiştir. Bu, Şafiilerin müftüsü olan Seyyid Ahmed Zeyni Dehlan da bu konuları Ehl-i Sünnet'in büyük alimlerinden nakletmiştir. Bu konu ise Sire kitabının

Hz. Fatıma'nın evliliği bölümünü anlattığı yerededir. Hz. Fatıma, Meryem, Hatice ve Asiye'nin cennet kadınlarının en faziletlieleri olduğunu belirten konuyu ise Ahmed b. Hanbel İbn-i Abbas'tan nakletmiştir.

El-İstiab adlı eserde de Hz. Hatice'nin şerhi halini yazarken Ebu Davud'tan Hz. Fatıma'nın şerhi halini yazarken Kasım b. Muhammed'ten rivayetler nakledilmiştir. El-İstiab adlı eserde Hz. Fatıma (s.a) ve diğer üç kadının cennet kadınlarının efendileri olduklarını aktaran rivayetler Ebu Davud'tan silsile sened ile Enes b. Malik ve Abdulvaris b. Süfyan'dan ve.... nakletmiştir.

Hz. Fatıma'nın (s.a) bu ümmet kadınlarını en faziletlisi olduğu Sahih-i Buhari c. 4 s. 64'de, Sahih-i Müslim c. 2 Hz. Fatıma'nın faziletleri babında, Sahih-i Tirmizi'de, Cem'u Beyne sahihayn'da (Hamidi), Cem'u Beyn-e Sihah'us Sitte'de ve Müsned-i Ahmed c. 6 s. 282'de nakledilmiştir. İbn-i Abdülbirr El-İstiab'da ve Muhammed b. Sa'd Hz. Fatıma'nın şerhi halinde (Tabakat-u İbn-i Sa'd c. 8'de ve peygamberin hastayken buyurdıkları babında

c.2 Tabakat-u İbn-i Sa'd) nakletmişlerdir. Konunun şerhini aynen Sahih-i Buhari'den)

naklediyoruz: “Mesruk Ümmül Müminin Aişe’den şöyle naklediyor: Biz peygamberin hanımları hepimiz peygamberin huzurundayken

Fatıma çıkageldi. Allah’a yeminler olsun ki Fatıma’nın yürüyüşü peygamberin yürüyüşü ile hiçbir şekilde fark edilmiyordu. Peygamber onu görünce hoş geldin diyerek şöyle buyurdu: Kızcağızım! Hoş geldin. Daha sonra onu ya sağ tarafında yada sol tarafında oturarak yavaş bir şekilde ona bir şey söyledi. Hz. Fatıma şiddetle ağlamaya başladı. Peygamber onun şiddetle .hüzünlendiğini görünce yine onun kulağına bir sır söyledi

Hz. Fatıma bu defasında gülmeye başladı. Peygamberin hanımları arasından ben Fatıma’ya şöyle dedim: Peygamber bizim aramızdan sırrını sadece sana söyledi ve sende ağlamaya başladın?! Hz. Peygamber kalkıp gidince ben Fatıma’dan peygamber senin kulağına ne söyledi .diye sordum

Fatıma cevaben şöyle buyurdu: “Ben peygamberin sırrını açıklayamam.” Hz. Resulullah’ın vefatından sonra bu sırrı bana söylemesi için Fatıma’ya yeminler verdirdim. Fatıma (s.a) şöyle buyurdu: “Artık söylememin hiçbir sakıncası yoktur, ilk defasında Hz. Peygamber kulağıma :yavaşça şöyle buyurdu

Her yıl Cebrail gelerek yılda bir defa bana Kur’an’ı sunuyordu. Ama bu yıl iki defa geldi. Bunun anlamı yakında ölümün bana geleceğidir. Sen, ben öldükten sonra sabretmelisin. Zira ben .kaybettiğin en değerli kimseyim

İşte bu yüzden seninde gördüğün gibi şiddetle ağlamaya başladım. Peygamber benim dayanamadığımı görünce ikinci defasında şöyle buyurdu: Ey Fatıma! İmanlı kadınların veya İslam ümmeti kadınlarının efendisi olmak istemiyor musun?” İbn-i Hacer’in Sevaik-ul Muhrika adlı kitabında ve diğer muhaddislerin kendi kitaplarında naklettikleri şey şudur: Peygamber ?(s.a.a) şöyle buyurdu: Dünya kadınlarının efendisi olmak istemiyor musun

Her neyse Hz. Fatıma’nın diğer kadınlara olan üstünlüğünü belirten sözü geçen hadis sahih ve peygamberin nassı oldukça açıktır. Muhammed b. Sad Tabakat adlı kitabının 2. Cildinde “Peygamberin hasta iken söyledikleri” adlı babta kendi senedi ile peygamberin hanımı Ümmü Seleme’den şöyle nakleder: “Peygamberin ölüm vakti iyice yaklaşıncı Hz. Fatıma ağlamaya .başlayınca bir kez daha kulağına bir şeyler söyledi

Bu defa Fatıma güldü. Peygamber hayatta olduğu müddetçe ben ondan bu konuda hiç bir şey sormadım. Ama peygamber vefat ettikten sonra o günkü ağlama ve gülmenin sebebini sordum.

Hız. Fatıma (s.a) şöyle buyurdu: "Peygamber bana vefat edeceğini haber verdi. Daha sonra benim cennet kadınlarının efendisi olduğum haberini verdi." İbn-i Hacer Askalani El-İstıab adlı kitabında bu hadisi Ümmü Seleme'den nakletmiştir.

Tüm Müslümanlar da Allah'ın kızını seçtiğini çok iyi bilmektedirler. Aynı şekilde iki evladını ümmetinden evlatları arasından, kocasını ise Müslüman gençler arasından seçmiştir. Peygamber Necran Hristiyanları ile lanetleşmek için vahiy geldikten sonra sadece bunları seçmiştir. Lanetleşme (Mübahale) ayeti şöyledir: "Sana bu ilim geldikten sonra seninle bu :konuda çekişenlere de ki

Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, biz de kendi kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim de Allah'tan :yalancılar üzerine lanet dileyelim." Fahri Razi bu ayetin tefsirinde şöyle yazmıştır

Bu ayet nazil olduktan sonra (bu ayetle Allah (c.c) peygambere ümmetin en iyi evlatlarını, kadınlarını ve peygamberin nefsi ve canı niteliğinde ki şahısları Necran Hristiyanları ile lanetleşmek üzere hazırlaması emrini vermiştir) peygamber siyah bir cübbe giyinmiş, Hz. ,Hüseyin'i kucağına almış Hz. Hasan'ın da elini tutmuş

Hız. Fatıma peygamberin peşi sıra Hz. Ali de onu takip eder bir halde Hristiyanların karşısına çıkarak şöyle buyurdu: "Eğer lanet dilemeye başlarsam sizin iman getirmeniz gerekir." Necran Hristiyanlarının Piskoposu şöyle dedi: Ey Hristiyan topluluğu! Ben öyle çehreler görüyorum ki eğer Allah'tan dağları yerinden koparmalarını isteseler, dağları yerinden koparır. Bunlar ile .lanetleşmeyin

Yeminler olsun ki helakete koparır. Artık kıyamet yeryüzünde gününe dek bir tek Hristiyan bile bulunamaz. Yine tüm Müslümanlar istisnasız bir şekilde aşağıdaki ayetin kapsadığı şahsiyetlerden birisinin Hz. Fatıma (s.a) olduğunu kabul etmişlerdir. Ayet şöyledir: "Ey Ehl-i .Beyt! Allah sizden her türlü pislik ve günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor

Yine Hz. Fatıma (s.a), Allah'ın kullarından aynen onu birliğine ve peygamberinin risaletine" şahadet istediği gibi kendilerine selam gönderilmesi vacip kimselerdendir. Sevaik-ul Muhrika'da da nakledildiği gibi Şafii ne kadar da güzel söylemiştir.

"Ey Ehl-i Beyt! Sizi sevmek Kur'an tarafından farzdır. Sizin büyüklüğünüz için şu yeterlidir ki eğer birisi size selam göndermezse namazı, namaz değildir." Yine Sevaik ve diğer kitaplarda da olduğu gibi Muhyiddin A'rabi şöyle söylüyor: "Benim peygamberin hanedanını sevmemin bir

.farz olduğunu görüyorum. Başkaları ondan fasıla almasına rağmen beni daha da yakınlaştırıyor

Rahman olan Allah (c.c) peygamberin tebliği ile kullarının hidayeti için onun Ehl-i Beyt'ini sevmekten başka bir ücret istememiştir." Allame Behbahani Eş-Şerefli Muebbid adlı eserinde şöyle yazıyor: "Al-i Taha! Ey en iyi peygamberin hanedanı! Sizin dedeniz Allah'ın seçtiği kimseydi. Sizler de Müslümanların en seçkinisiniz. Allah daha ilk günden sizden her türlü pislik .ve günahı gidermiştir

O zaman siz tertemizsiniz. Sizin dedeniz din hakkında sizin sevginizden başka hiçbir ücret istemedi. Aynı şekilde Hz. Fatıma (s.a) en faziletli iyilik sevendir. Şöyle ki Allah (c.c) Kur'an'ı :Kerim'de şöyle buyuruyor

İyiler ise, kafur katılmış bir kadehten (cennet şarabı) içerler. Onlar, Allah sevgisi ile yemeği" yoksula, yetime ve esire yedirirler. Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık nede bir teşekkür bekliyoruz." Tüm Şia alimleri istisnasız bir şekilde bu ayetin Hz. Ali, Hz. .Fatıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin (a.s) hakkında nazil olduğunu belirtmişlerdir

Olay ise kendi iftarlıklarını üç gün peş peşe yoksula, yetime, esire infak etmeleridir. Zamahşeri aynı konuyu Keşşaf adlı tefsirinde İnsan suresinin sözü geçen ayetinin tefsirinde İbn-i Abbas'tan nakletmiştir. Silsile senet ile Vahidi'nin El-Besid'inden, Salebi, Tefsir-i Kebir'de ve Muvaffak b. Ahmed El-Fezail adlı kitabında getirmiştir. Doğru sözlü bir grup alim Menakib .kitabında bu konuyu kesin olarak kati bilinen şeylerden saymışlardır

Bizde El-Kelime-ul Garra adlı kitabımızın dördüncü faslında Hz. Fatıma'nın faziletlerini yazdığımız zaman bu konuda araştırmacı bazı alimlerin görüşlerini de ekledik. (Oraya müracaat ediniz.)

Özet ile Hz. Fatıma'nın (s.a) Allah, Resulü ve müminler yanında sahip olduğu mukaddeslik insanın ona ve takip ettiği davasına karşı tam bir itminan ve güven duymasına sebep olmaktadır. Bu durum öyle bir hadde ulaşmaktadır ki davasının ispatı için şahide bile ihtiyaç .kalmamaktadır

Zira onun dili batılı söylemekten mahfuzdur. Hz. Fatıma'nın (s.a) hakkın tersine veya zıddına bir şey söylemesi imkansızdı. Buna göre onun davası başlı başına iddia ettiği şeyin doğruluğuna .delalet etmektedir. Hatta daha başka ip uçlarına gerek bile yoktur

Bu Hz. Fatıma'yı (s.a) tanıyan bir kimsenin şüphe bile etmeyeceği konudur. Ebu Bekir Hz.

Resulullah'ın kızını en iyi tanıyanlardan ve davasında yüzde yüz haklı olduğunu bilen şahıslardan idi. Ali Faruki'nin de (Ali Faruki Bağdat'ın ileri gelmiş alimlerinden ve Bağdat'ın batı medresesinin üstadlarındandır.) Söylediği gibi aslında konu başka bir şeydi. Ali Faruki İbn-i Ebil Hadid Mutezili'nin hocalarından birisidir.

Bir gün İbn-i Ebil Hadid ondan şöyle sordu: Hz. Fatıma Fedek davasında doğru sözlümüydü? Ali Faruki: Evet. İbn-i Ebil Hadid: Peki eğer doğru sözlü idiyse neden Ebu Bekir Fedek'i ona geri vermedi? Ali Faruki: Tebessüm ederek her yönüyle ilgi çekici bir cevap verdi: Eğer o gün Ebu ,Bekir Hz. Fatıma'nın iddiasını kabul ederek şahit istemeksizin Fedek'i verecek olsaydı

Fatıma ertesi gün geri dönerek hilafetin kocası Ali'ye ait olduğunu söyleyecek ve Ebu Bekir'i oturduğu makamdan indirecekti! Bu konunun karşısında Ebu Bekir hiçbir özür getiremezdi. Zira Ebu Bekir Fatıma'nın söylediği her şeyde doğruluk sahibi olduğunu kabul etmiş olacak ve .şahide gerek duymayacaktı

Yazar: İşte bu yüzden Ebu Bekir, Hz. Fatıma'nın Fedek davasında Hz. Ali (a.s)'ın şahitliğini caiz bilmedi. Aksi taktirde yani eğer böyle olmasaydı Hz. Ali Hayber'i fethetmesine ve yahudilerin çok pislik insanlar olmasına rağmen Hayber yahudileri yine de Hz. Ali (a.s)'ın yalan şahitlik yapmayacağını çok iyi anlamışlardı. Yine bu yüzden Ebu Bekir konuları karıştırarak malı elinde bulundurup kullanan şahısı iddia eden yerine koyarak ondan şahit istedi. Halbuki Ebu Bekir'in kendisi iddia sahibi idi ve şahit getirmesi gerekirdi.

Şu söz unutulmamalıdır ki o Hz. Fatıma'ya şöyle dedi: Ben senin sözünün doğruluğuna inanmıyorum. Halbuki onun sözünün kendisi başlı başına en açık hüküm ölçülerine göre Hz. Fatıma'nın faydasıydı. Eğer bu şahitlerin ve ipuçlarının tümünü yok sayarsak, peygamberin kızının bunca imtiyazlarına rağmen onu diğer imanlı ve mümine kadınlar gibi bile kabul edersek veya diğer müminler gibi iddia ettiği davasının ispatı için şahide muhtaç olduğunu bile kabul etsek peygamberin kardeşi ve Harun'un Musaya olan yakınlığı gibi peygambere yakın olan

Hz. Ali (a.s)'ın Hz. Fatıma'nın davası için şahitlik yapması yeterli idi. Ali (a.s) cümlelerinden yakın ve doğruluk nurlarının ışıldadığı bir şahittir. Şer'i hakimın yakine ulaştıktan sonra dava sahiplerinden isteyeceği bir şey yoktur. İşte bu yüzden Hz. Resulü Ekrem (s.a.a) Hüzeyme b. Sabit'in şahitliğini aynen iki adil şahidin şahitliğiymiş gibi kabul etmiş idi. Allah da bilmektedir ki bu hususta

Hz. Ali Hüzeyme ve diğerlerinden daha üstündür. Eğer bunu da görmezlikten gelerek Hz. Ali'nin de aynen Müslüman adil mümin birisi olduğunu farz ederek bir şahit olduğunu söyler isek peki

neden Ebu Bekir Hz. Fatıma'yı ikinci şahit yerine koyup yemin etmesini istemedi? Eğer yemin .etmese idi. Onun davasını reddedebilirdi. Ama Ebu Bekir bunu yapmadı

Hız. Ali (a.s) ve Ümmü Eymen'in şahitliğini geçersiz saydığı yetmezmiş gibi bir de Resulü Ekrem'in kızı Hz. Fatıma'nın şahitliğini de reddetti. Saygı değer okurların da bildiği gibi bu iş hiçbir dini kanuna dayanmamaktadır. Halbuki Kütüb-ü Sitte yazarları ve diğer yazarların da naklettiği Sakaleyn hadisine göre Kur'an'ın eşidir. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Aranızda iki değerli ve paha biçilmez emanet bırakıyorum. Onlara sarıldığınız müddetçe asla .sapıklığa düşmezsiniz; Allah'ın kitabı ve İtretim; Ehl-i Beytim

Açıktır ki Ehl-i Beyt'in en ileri geleni Hz. Ali (a.s)'dır. Yine peygamberin buyurduğu hadis " uyarınca daima Hz. Ali Kuran ile Kuran, Ali iledir. (Kevser) havuzu başında peygambere gidene dek birbirlerinden ayrılmazlar. Bu hadisi Hakim-i Hişaburi peygamberin hanımı Ümmü Seleme'den naklederek şöyle demiştir: Bu hadis sahih senetlere sahiptir. Zehebi de bu hadisi Telhis adlı eserinde naklederek senetlerinin sahih olduğunu belirtmiştir.

Yine İbn-i Hacer peygamberin ölümüyle sonuçlanan hastalığı ve odasının aşıpla dolu olduğu bir esnada peygamberin şöyle buyurduğunu nakleder: "Ey insanlar! Ruhumu teslim etmem ve sizin aranızdan ayrılmam yakındır. Şimdi sizlere unutmamanızı istediğim bir şey söylemek istiyorum: Aranızda Allah'ın kitabı ve Ehl-i Beytimi bırakıyorum." Daha sonra Ali (a.s)'kın elini :tutup havaya kaldırarak şöyle buyurdu

Ali Kur'an iledir ve Kur'an da Ali iledir. Hiçbir zaman birbirlerinden ayrılmazlar." Buna ek olarak Hz. Ali (a.s) Mübahale ayetinde peygamberin canı ve nefsi olarak adlandırılmıştır. Bütün bunlara rağmen Hz. Ali (a.s) bu mahkeme de şahitliği hiç sayılan bir kimsedir! Bu. İslam'da meydana gelen ne de büyük bir faciadır. Bu facianın "İnna Lillah ve İnna İleyhi Raciun" diye .bahsetmek gerekir

Ümmü Eymen Sa'lebe'nin kızı (Hz. Fatıma'nın ikinci şahidi) Hz. Resulü Ekrem'in ebesi ve kadın hizmetçisiydi. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu: "Annemden sonra Ümmü Eymen benim annem idi! Hz. Resulullah ne zaman ona bakacak olursa şöyle söylerdi: "Bu hanedanımdan geriye .kalan şahıstır

Yine Hz. Resulullah (s.a.a) (İbn-i Hacer'in El-İsabe adlı kitabında Ümmü Eymen'in şerhi" halinde yazdığı gibi) Ümmü Eymen'in cennetlik olduğunu söylemiştir. İbn-i Abdulberr El-İstiaab'da ve diğerleri Ümmü Eymen'den övgüyle bahsetmişlerdir. Oğlu Eymen peygamberin yanında Hayber savaşında şehit olunca Ümmü Eymen bu şehadeti kendisine büyük bir mükafat

ve sevap olarak bildi. B.AKYOL

Zübeyr b. Avvam, Ebu Bekir'in damadı, Abdullah b. Zübeyr'in annesi olan kızı Esmâ'nın -[1]
.kocasıdır

Ebu Bekir'in kızı Aişe peygamberin özel odasını babasına mahsus kıldı. O öldükten sonra- [1]
peygamberin yanında toprağa verildi. Onun yerine geçen Ömer'de Aişe'nin izni ile Ebu Bekir'in
.yanına defnedildi

Ama Resulullah'ın torunu Hz. İmam Hasan (a.s) şehit olunca Ben-i Haşim onu peygamberin
yanına defnetmek istediklerinde Aişe ve Ben-i Ümeyye el ele vererek buna mani oldular. Öyle
.bir ortam meydana geldi ki açıklamak bile istemiyorum, sizlerde sormayın

Ebu makalesi Mısır'da er Risale adlı dergide yayınlanmıştır. Bkz. Er Risale 11. Yıl Sayı: 518- [1]
S. 457

[1]

Müsned-i Ahmed c. 1 s. 293 -[1]

(Sahih-i Buhari c. 4 (İstizan kitabının son sayfası- [1]

Âl-i İmran/61- [1]

Bu hadisi, tefsirciler, muhaddisler, sire yazarlar ve hicretin 10. Yılı olaylarını yazanlar- [1]
(Mübahale olayı hicretin 10. Yılında gerçekleşmiştir.) nakletmiştir. Fahri Razi bu hadisi
:naklettikten sonra kendi tefsirinde şöyle yazıyor

Bu Hadis müfessirler ve muhaddisler arasında sıhhat açısından ben ise şöyle söylüyorum: Ebu
Bekir nasıl bu çehrelere itina göstermeyerek , Hz. Fatıma'nın Fedeki'i istemesinden şahitliklerini
?kabul etmedi

Ahzab/33- [1]

İnsan/5,8,9- [1]

Müstedrek-i Hakim c. 3 s. 124- [1]

Buna rağmen Ebu Bekir ele geçirdiği hükümetin temellerini sağlamlaştırmak için önce- [1]
peygamberin biricik kızı Fatıma'nın davasını reddetti. Daha sonra ise Hz. Ali'nin ve Ümmü
(Eymen'nin tüm imtiyaz ve faziletlerine rağmen şahitliklerini kabul etmedi. (Müt